ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ସି ଏମ୍ ପି ସଂଖ୍ୟା 1256/2023

(ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 227 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ)

* * * *

ଫକିର ମୋହନ ଲେଙ୍କା .... ଆବେଦନକାରୀ

-ବନାମ -

ଗୋଷ୍ଠୀ ଉନ୍ନୟନ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ସାଲେପୁର ମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ .... ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ

ହାଜର ହୋଇଥିବା ଅଧିବକ୍ତାମାନେ :

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅବିନାଶ ରାଉତରାଏ, ଅଧିବକ୍ତା

ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସ୍ୱୟମ୍ଭୁ ମିଶ୍ର,
ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା

ପୀଠାସୀନ :
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କେ. ଆର୍. ମହାପାତ୍ର

ଶୁଣାଣି ଏବଂ ପରିସମାପ୍ତି ତାରିଖ 03.01.2024

ରାୟ

1. ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଆଗଲା ।

2. ସାଲେପୁରର ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଜଜ୍ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆର୍ ଏଫ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 97/2011ରେ 11 ଜୁଲାଇ, 2023 (ସଂଲଗ୍ନକ-6) ରେ ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଏହି ସି ଏମ୍ ପି ରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ XXVI ନିୟମ 9 ସି. ପି. ସି. ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

3. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଉତରାଏ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ମକଦ୍ଦମା ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ପ୍ରତିରୋଧକ ନିଷେଧାଦେଶ ପାଇଁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ବାଦୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1389 ଏବଂ 1390 ର ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ରୟତ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜମି ନିକଟରେ ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1396 ଉପରେ ଏକ ପକ୍କା ରାସ୍ତା ତାଙ୍କ ଜମି ଉପରେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ କରି ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମକଦ୍ଦମା ବରଖାସ୍ତ ହେବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଆର ଏଫ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 97/2011 ରେ ସାଲେପୁରର ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଜଜ୍ ଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି । ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ, ବାଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାର ସମର୍ଥନରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ପ୍ଲଟ୍ ଉପରେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ ହୋଇଛି ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଜଣେ ଘରୋଇ ଅମିନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ବିବୃତିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଏହା ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକ ଏବଂ ସୀମା ରୟତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇନାହିଁ । ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଏକ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ ହୋଇଛି ବୋଲି ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ, ଆଦେଶ XXVI ନିୟମ 9 ସି. ପି. ସି. ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସଂଲଗ୍ନକ-6 ଅନୁଯାୟୀ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ଯେ, 1994 (I) OLR 205 ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା ***ବିଷ୍ଣୁ ଚରଣ ସାହୁ-ବନାମ-ପରମାନନ୍ଦ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ*** ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆଦେଶ XXVI ନିୟମ 9 ସି. ପି. ସି. ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଅପିଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ-6 ରେ ଏହା ନିମ୍ନମତେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି:

> *"6. ବିବାଦୀୟ ଜମି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ପ୍ଲଟ୍ କିମ୍ବା ପ୍ଲଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଜଡ଼ିତ କି ନାହିଁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ଜଣେ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଜାଣିଥିବା ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଏ । ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଏକ ମାମଲାରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ନଥିର ଅଂଶବିଶେଷ ଅଟେ । ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ସାଧାରଣତଃ ଏକ ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର ସମୟରେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ । ଏକ ପ୍ରଦତ୍ତ ମାମଲାରେ, ଯଦି ଏହିପରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର ସମୟରେ ଏହାର ଉପଯୋଗ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଆବେଦନରେ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଅତିରିକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ହେବ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଆବେଦନ ପାଇଁ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଅତିରିକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ*

ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହକଦାର, ସେତେବେଳେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 41, ନିୟମ 27 । ଉକ୍ତ ନିୟମର ଖଣ୍ଡ 1 (b) ଅନୁଯାୟୀ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅତିରିକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅନୁମତି ଦେବାର କ୍ଷମତା ଅଛି, କେବଳ ଯଦି ଏହା ରାୟ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି 'ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ' ପାଇଁ ମଧ୍ୟ । ଏକ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୂର୍ବରୁ ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଉପରେ ରାୟ ଶୁଣାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସନ୍ତୋଷଜନକ ରାୟ ଦେବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅତିରିକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିଚାରକୁ ନେଇପାରନ୍ତି । ଏପରି ଏକ ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସର୍ବାଗ୍ରେ ବିଚାର କରିବା, ଅତିରିକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏକ 'ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ' ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଯଦି ଆବେଦନରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମାମଲାର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ, ତେବେ ଏକ ପକ୍ଷକୁ ସାଧାରଣତଃ ଅତିରିକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଗଫଲତିର ଦୋଷୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଯଦି ଏକ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ, ସ୍ଥାନୀୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପରେ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଜାଣିଥିବା ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ, କିମ୍ବା ତୁଳନା ପରେ ଜଣେ ହସ୍ତାକ୍ଷର ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତ, ନ୍ୟାୟ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଆବଶ୍ୟକ, ଅତିରିକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଇନଗତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଶେଷରେ ଆବେଦନଟିର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ଏକ ମାମଲାରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିୟମ 28ର ଅନୁପାଳନ କରି ଆବେଦନକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ଏବଂ ନିଜେ ଏପରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ କିମ୍ବା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧୀନସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏପରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ, ଯିଏ ଶେଷରେ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରିବା ସମୟରେ ଏହାର ଉପଯୋଗ କରିପାରିବେ ।

3.1 ସେ **2016 (I) OLR 624**ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା ***ନକୁଳ ସାହୁ-ବନାମ-ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରଦୋଲାଇ*** ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯାହା ମଧ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୋହରାଇଥାଏ । ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ, କୌଣସି ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା

ପାଇଁ ଜଣେ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଜାଣିଥିବା ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଉପଲବ୍ଧ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଫଏସଲା ପାରିତ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ଅନୁଭବ କଲେ ହିଁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିବେକକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଏପରି କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଜଣେ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଜାଣିଥିବା ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥାପନ ଯେ, ଜଣେ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଜାଣିଥିବା ଆୟୁକ୍ତ କେବଳ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିପାରିବେ, ଯାହା ମୂଳତଃ ଏକ ସୀମା ବିବାଦ । ଏହି ମାମଲାର ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦିଗକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ସେ ସଂଲଗ୍ନକ-6 ଅଧୀନରେ ଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଆଦେଶ XXVI ନିୟମ ୨ ସି.ପି.ସି. ଅଧୀନରେ ଆବେଦନର ଅନୁସୂଚୀ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଜଣେ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଜାଣିଥିବା ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ।

4. ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମିଶ୍ର, ଏହାକୁ ତୀବ୍ରତାର ସହ ବିରୋଧ କରନ୍ତି । ଏହା ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥାପନ ଯେ, ଜମିଟି ତହସିଲ ଅମିନ ଦ୍ୱାରା ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ମାପ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିବୃତିକୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ B-I ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଛି । ବାଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଜଣେ ଘରୋଇ ଅମିନକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ରାୟରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରିନଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାରେ ଭୁଲକୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ, ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଏକ ଆବେଦନ ଗଠନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ, ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ କୌଣସି ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

4.1 ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମିଶ୍ର, ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ରାୟରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ପ୍ରତି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ।

> *" ଡି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ସରପଞ୍ଚ । ତାଙ୍କ ଜେରା ସମୟରେ ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, 13.5.2002 ରେ, ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ବାଦୀଙ୍କ ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1389*

ଏବଂ 1390 ମାପ କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ତହସିଲ ଅମିନ ମାମଲାର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ 21.12.2008 ରେ ମାପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତହସିଲ ଅମିନଙ୍କ ବିବୃତିକୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ B-I ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି । ଉଭୟ ମାପ ସମୟରେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, 13.5.2002 ରେ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଛି ଏବଂ 21.12.2008 ରେ କରାଯାଇଥିବା ମାପ ସମାନ ଫଳାଫଳ ଦେଇଛି ଏବଂ ତହସିଲ ଅମିନଙ୍କ ମାପ ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରୀ ରାସ୍ତା ପ୍ଲଟ୍ ଉପରେ କଂକ୍ରିଟ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଏବଂ କୌଣସି ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।"

ତେଣୁ ସେ ନିବେଦନ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ପରୀକ୍ଷିତ ସାକ୍ଷୀ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରିନଥିଲେ, ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଜଣେ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଜାଣିଥିବା ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତି ଆଇନର ଉପହାସ ହେବ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ତେଣୁ ସେ ସି ଏମ୍ ପିକୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି ।

5. ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଯୁକ୍ତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଏବଂ ନଥିର ଅନୁଧ୍ୟାନ ପରେ, ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ ସହିତ ଆଦେଶ XXVI ନିୟମ 9 ସି. ପି. ସି. ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

<u>ଅନୁସୂଚୀ</u>

<u>ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ</u>

1. ବନ୍ଦୋବସ୍ତ/ଚକବନ୍ଦୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଉକ୍ତ ଜମିର ମାଲିକମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଅନୁଯାୟୀ ହାଲ୍ ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1394,1395,1389 ଏବଂ 1390ର ମାନଚିତ୍ର ସଠିକ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ କି?

2. ହାଲ୍ ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1394 ର ଲମ୍ବ ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚିମକୁ 120 କଡ଼ିରୁ 150 କଡ଼ିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି କି?

3. ଗାଁ ରାସ୍ତା ନିକଟରେ ଥିବା ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1395 ଉପରେ "ଭାଗବତ ଘର" ରହିଛି କି?

4. ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1389 ଏବଂ 1390 ରେ ଥିବା ବାଦୀଙ୍କ ଜମିର କୌଣସି ଅଂଶ ଗ୍ରାମ ରାସ୍ତାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି କି?

6. ନଥିରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ, ବାଦୀମାନେ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗ/ବିଷୟ ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଉତରାଏ, ତଥାପି, ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଯେ, ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ଅବିଶ୍ୱାସ/ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦି ଏପରି ହୁଏ, ତେବେ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନର ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମୟରେ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୁନଃତର୍ଜମା କରିପାରିବେ । ଆହୁରି, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ତହସିଲ ଅମିନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମି ମପା ଯାଇଥିଲା । ଏହି ବିବୃତିକୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ B-I ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଛି । ବାଦୀମାନେ ଏକ ଘରୋଇ ଅମିନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମାନଚିତ୍ର ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ର ବହି ଇତ୍ୟାଦି ସହିତ ବିବୃତିକୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ 7, 8, 9 ଏବଂ 10 ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଜମି ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ନଥିରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ତଥ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଥାଏ, ଯେପରି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଜଣେ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଜାଣିଥିବା ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତ କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟର ଭୁଲ ତର୍ଜମା, ଆବେଦନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଜଣେ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଜାଣିଥିବା ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତ କରିବାର ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

7. ମାମଲାର ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ହେଉଛି ଯେ, ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଦେଶ XXVI ନିୟମ 9 ସି. ପି. ସି. ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କରିନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ, ସି ଏମ୍ ପି କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ବିହୀନ ହୋଇଥିବାରୁ ବରଖାସ୍ତ ହୋଇଛି ।

ଉପଯୁକ୍ତ ଆବେଦନ କରିଲେ ଏହି ରାୟର ଜରୁରୀ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ ।

(କେ. ଆର୍. ମହାପାତ୍ର)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ବିକେଏସ୍

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ" ।

ଅନୁବାଦିକା

ଶିବାନୀ ଦାଶ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ